

Piłkarz

Cena 10 gr

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Zyczenia od sportowców radzieckich

Główny Komitet Kultury Fizycznej otrzymał od Wszechzwiązkowego Komitetu do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR depeszę następującej treści:

„Z okazji Nowego Roku przesyłamy Wam serdeczne pozdrowienia. Życzymy sportowcom Polski Ludowej wspaniałych osiągnięć sportowych i dalszych sukcesów w rozwoju kultury fizycznej.

Niech w Nowym Roku zacieśnią się jeszcze bardziej przyjaźń sportowców polskich i radzieckich, przyjaźń służąca sprawie pokoju na całym świecie”.

Mówi Nowa Huta

15.025 odznak SPO zdobyto w roku ubiegłym w Nowej Hucie, w tym około 2000 odznak BSPO. Zaplanowanych było tylko 7.500 odznak. Za to należy się sportowcom Nowej Huty: wielkie bravo.

Ostatnio przyślano do budowy toru hokejowego w Nowej Hucie. Wobec przychylności ustosunkowania się do tej sprawy dyrekcji ZOR (dyr. Żralek, inż. Krasodomski) i dyr. „Miasto-Projekt” (inż. Taszycki i inż. Michałowski) Nowa Huta jeszcze w tym sezonie będzie się mogła pochwycić nowym obiektem sportowym.

W związku z reorganizacją struktury sportu w Nowej Hucie wybory do kół sportowych na terenie Nowej Huty odbędą się dopiero w drugiej połowie stycznia br.

Do końca 1951 roku czynne było w Nowej Hucie tylko jedno Zrzeszenie Sportowe: Budowlani. W roku bieżącym na terenie Nowej Huty pracować będzie pięć zrzeszeń sportowych: Budowlani, Gwardia, Kolejarski, Ogniwo i Stal.

Komitet Kultury Fizycznej przeniósł się ostatnio do nowego lokalu po dawnej aptece społecznej w Nowej Hucie. Siedziba KKF mieści się obecnie w 4 wygodnych, jasnych ubikacjach, mając do swej dyspozycji obok lokalu sekretariatu i przewodniczącego również salę na zebrania oraz podręczny magazyn.

CDSA nadal prowadzi w hokejowych mistrzostwach ZSRR

MOSKWA. W dalszym ciągu rozgrywek hokejowych o mistrzostwo ZSRR odbyło się spotkanie, które wywołało wielkie zainteresowanie wśród mieszkańców Moskwy.

Spośród nich tym był mecz moskiewskich drużyn CDSA i Szaryda Sowietów. Drużyny te nie poniosły w dotychczasowych rozgrywkach porażek. Po interesującej i zaciętej grze, której rozstrzygnięcie nastąpiło w trzeciej tercji, zwyciężyła prowadząca w tabeli drużyna CDSA 5:1 (1:0, 0:1, 4:0).

Tym samym CDSA jest nadal liderem mistrzostw i na pkt.

Przebieg akcji wyborczej do rad kół sportowych w województwie krakowskim

Rozpoczęta w początkach grudnia 1951 r. akcja wyborcza do rad kół sportowych wchodzi w woj. krakowskim w końcową fazę. W większości kół dokonano wyboru nowych zarządów rad, oraz w myśl wytycznych o wprowadzaniu do sportu związkowego wyższych i doskonalszych form organizacyjnych, mających na celu usunięcie błędów i niedociągnięć w pracach klubów sportowych, będących pozostałościami sportu burżuazyjnego — przyłącza się kluby wyczynowe do kół sportowych przy zakładach pracy. Na podstawie przebiegu akcji wyborczej i organizacyjnej można założyć, że zostanie ona w myśl instrukcji CRZZ w okręgu krakowskim zakończona w przepisowym terminie, tj. do dnia 31 stycznia br.

Analizując dotychczasowe wyniki osiągnięte w omawianej akcji, trzeba podkreślić duże zrozumienie i wysoki stopień wyrobienia społecznego tak wśród działaczy jak członków kół i sportowców. Aktywni działacze i sportowcy przychodzą z wydatną pomocą organizacyjną komitetom wyborczym, wykazując w ten sposób pełne zrozumienie i poparcie dla przechodzenia na wyższy szczebel organizacyjny polskiego sportu.

W akcji wyborczej główny nacisk kładzie się na właściwy dobór kadr działaczy, przed którym stoi poważne zadanie podniesienia tętna fizycznej szerokiej rzeszy ludzi pracy i młodzieży przez prowadzenie wyraźnej i konsekwentnej działalności masowo-politycznej wśród sportowców i miłośników sportu. Od należytego podejścia do tych zagadnień zależy bowiem w dużej mierze wypełnienie zadań i postulatów nakreślonych uchwałą Biura Politycznego KC PZPR w sprawie kultury fizycznej, a dotyczących wychowania nowego, socjalistycznego człowieka.

Nie mniejszą wagę podwiera się właściwemu włączeniu klubów do kół sportowych przy zakładach pracy. W akcji tej uwzględnia się w pierwszym rzędzie ilościowe i branzowe

zawodowe powiązanie członków klubu z danym zakładem pracy, dzięki czemu spełnia się jeden z głównych postulatów przeprowadzanej akcji, a mianowicie powiązanie zagadnień kultury fizycznej z produkcją.

W wypadku, gdy wśród członków klubu występuje duża różnorodność zawodów i trudno jest ustalić jednolitą przynależność zawodową członków — o przyłączeniu do tego czy innego koła sportowego decydują (jak np. w przypadku krakowskiego „Ogniwa”) sami sportowcy, biorąc pod uwagę dalsze możliwości rozwojowe w uprawianiu sportu wyczynowego i wypełnianiu zadań stawianych przed sportem.

W świetle dotychczasowego przebiegu akcji wyborczej i organizacyjnej zarysowują się coraz wyraźniej nowe drogi sportu związkowego. Stworzenie szerokiego, wyrobionego społecznie i politycznie aktywnego działacza oraz powiązanie sportowców bezpośrednio z zakładami pracy, przyczyni się niewątpliwie do większego zainteresowania mas pracujących zagadnieniami kultury fizycznej, a poprzez wzajemne oddziaływanie — do podniesienia wydajności produkcyjnej i uzyskiwania lepszych wyników sportowych.

Sportowcy związani z zakładem produkcyjnym poprzez

koło sportowe i pracę, będąc niewątpliwie oddziaływani na robotnika w kierunku uprawiania sportu i zdobywania odznak SPO, z drugiej natomiast strony, będąc stał na straży wykonywania planów produkcyjnych i podnoszenia jakości produkcji.

Istotnie przy zakładzie pracy dobrze zorganizowanego i wysoko pod względem sportowym postawionego koła, związane z barwą i swego koła, zmusi ją w pewnym stopniu do interesowania się osiągnięciami i wynikami oraz do udzielania pomocy i poparcia w działalności sportowej. Ponadto sportowcy będą mieli okazję do wciągnięcia w orbitę zainteresowań sportowych pracu-

(Dokończenie na str. 3)

Nowy rekord pływacki Polski

Warszawa. W czasie mistrzostw pływackich warszawskich kół sportowych sztafeta CWKS w składzie: Wilkoszewski, Kowalski, Paluch i Kociński zgłosiła próbę pobicia klubowego rekordu Polski w sztafecie 4x100 m st. dowolnym.

Próba powiodła się i pływacy CWKS ustanowili nowy rekord Polski wynikiem 4:21,5.

Na trasie slalomu

Do „zjazdu” jak również do „slalomu” potrzeba grubej pokrywy śnieżnej, po której przelatują, zjazdowcy mogą dopiero „kreć” dowolnie. W bieżącym sezonie gorzej było z tą pokrywą, gdyż dotychczas śniegu było mało a dopiero pada on w Zakopanem od trzech dni. Zdjęcie nasze przedstawia zawodnika na trasie slalomu.

Śnieg już spadł

Nareszcie śnieg w Zakopanem, z czego oczywiście cieszą się nasi narciarze zgromadzeni na obozach kadry olimpijskiej. Na zdjęciu para doskonałych narciarzy: Hanka Bujakówna i Gąsienica-Ciapiak z zadowoleniem przypatrują się wyczynom swych kolegów.

Już teraz należy pomyśleć o usunięciu niedociągnięć w przygotowaniach piłkarzy do Olimpiady

Dzisiaj w Szklarskiej Porębie 54 najlepszych naszych piłkarzy rozpocznie dwutygodniowy pierwszy w tym roku przedolimpijski obóz przygotowawczy.

Piłkarze z trzech ośrodków szkoleniowych z Krakowa, Warszawy i Śląska wchodzący w skład kadry narodowej będą pracowali nad poprawą swej formy, by po solidnej zimowej zaprawie, po planowo opracowanych treningach wyjść w drugiej połowie lutego na boisko, dobrze przygotowanym do nowego sezonu piłkarskiego.

Z grupy 54 kadrowców wyłoniona zostanie nasza najlepsza drużyna, która weźmie w lipcu udział w olimpijskim turnieju piłkarskim w Helsinkach.

O zaszczyt reprezentowania barw Polski Ludowej na XV Igrzyskach Olimpijskich ubiegać się będą trzy ośrodki, skupiające po kilkunastu najlepszych graczy z okręgu krakowskiego, śląskiego i warszawskiego.

Ta drużyna, która osiągnie w okresie od lutego do lipca najlepsze wyniki w spotkaniach z zespołami krajowymi i zagranicznymi, reprezentować będzie Polskę w turnieju piłkarskim.

Zakończenie słusznego i celownego. Przez okres kilkumiesięczny gracze poszczególnych ośrodków rozgrywając szereg spotkań zmagają się ze sobą, stwarzają sobie zespół, w którym znajdują się jedynie zawodnicy, którzy wykazują się naprawdę poważnymi umiejętnościami i którzy znajdują się będą w bardzo dobrej formie.

Alle projekt ten ma również i swą słabą stronę.

Co się stanie z takimi zawodnikami, którzy w okresie przygotowawczym wykazali doskonałą formę, ale którzy nie będą mieli tego szczęścia, by znajdować się w drużynie, uzyskującej najlepsze wyniki?

Zalóżmy, że oparta na trzech mistrzach ligi — Gwardii Kraków, drużyna ta uzyskała będzie najlepsze rezultaty w spotkaniach ze swymi rywalami — CWKS-em i Unią, oraz w meczach z drużynami zagranicznymi? Jednakże w zespole tym słaby gracz będzie któryś z pomocników oraz dwóch napastników, podczas gdy w Unii czy w CWKS-ie prawy pomocnik lub dwaj napastnicy, będą należeli stale do najmocniejszych punktów.

W myśl projektu sekcji piłkarskiej GKKF gracze ci mimo bardzo dobrej formy nie pojadą do Helsinek, względnie zrobią się w ostatniej chwili wyjątki włączy się ich do reprezentacji.

I to jest błąd.

Uzupełnienie trzema graczami z obojętnej drużyny reprezentacji ośrodka mającego stanowić naszą wyborową drużynę i to już przed wyjazdem do Helsinek, rozewie cały zespół, nawet gdyby ci obydwaj zawodnicy byli naprawdę doskonałymi.

Nie będzie bowiem już czasu na zgranie się owych trzech piłkarzy z innymi ośrodkami z zawodnikami najlepszej drużyny, a zespół, który przez kilka miesięcy uzyskiwał dobre wyniki, grając całkiem poprawnie, może nagle zawieść na całej linii.

Jakie jest wobec tego wyście najrozsądniejsze?

Skrócić okres przygotowań olimpijskich i włączyć owych dwóch czy trzech graczy w skład wybranej drużyny nie tuż przed wyjazdem, ale na kilka tygodni, by mieli on czas na zaaklimatyzowanie się w nowym zespole, na zgranie się ze swymi kolegami.

Wzmocniona najlepszymi (ale tylko najlepszymi!) graczami drużyna mająca reprezentować nasze barwy powinna ostatni miesiąc wykorzystywać na rozegranie najciekawszych spotkań, występując oficjalnie lub półoficjalnie jako reprezentacja piłkarska Polski. Oczywiście dwie pozostałe drużyny po odwołaniu dwóch lub trzech graczy do reprezentacji, zostaną automatycznie rozwiązane, a zawodnicy wrócą do swych macierzystych klubów.

Nad projektem naszym mającym na celu usunięcie pewnych niedociągnięć w planach przygotowawczych piłkarzy do olimpiady, warto się zastanowić i przedyskutować go już teraz, by z jednej strony nie skrzywdzić ambitnych i dobrych zawodników z innych ośrodków, którzy mogli by wzmocnić naszą drużynę olimpijską, a z drugiej strony, by po intensywnych przygotowaniach nie rozczarować opinii sportowej niepowodzeniem w Helsinkach.

T. D.

O wojewódzkie mistrzostwo w tenisie stołowym

W dniu wczorajszym odbyły się pierwsze rozgrywki w tenisie stołowym o mistrzostwo klasy wojewódzkiej. Spotkania zakończyły się zwycięstwami faworytów, przy czym największym zainteresowaniem cieszył się mecz pomiędzy Ogniwem Kr. a Spójnią Kr., który toczył się przy wypełnionej widowni. Zwycięstwo odniósł ping-pongiści Ognia 9:1. Niespodzianką była porażka w grze podwójnej Mameczarczyka i Zięby z parą Marcowski-Slusarczyk.

A oto pozostałe wyniki spotkań: OWKS KR. — Unia Mościce 7:3, Unia Mościce — AZS KR. 10:0 w. o., Gwardia Kr. — Unia Oświęcim 5:5, Unia Kraków — Kolejarz Sucha 10:0 w. o., Unia Kraków — Spójnia Nowy Targ 3:2, Unia Jaworzno — Włókniarz Kr. 10:0 w. o., Budowlani Kr. — Spójnia Nowy Targ 7:3, Budowlani Skawina — Stal Artgraf 6:4.

Ostatnio rozegrany został w Krakowie trójmecz w tenisie stołowym przy udziale drużyn O. B. Kraków, CRS Warszawa i PZGS Brzesko. Turniej zakończył się sukcesem zawodników Brzeska, którzy zajęli pierwsze miejsce, wygrywając z Krakowem 5:4 i z Warszawą 7:2, przed Krakowem i Warszawą. Spotkanie między CRS Kraków a CRS Warszawa przyniosło zwycięstwo drużynie krakowskiej 6:3. Zainteresowanie turniejem duże.

Dwa zwycięstwa Górnik z Bochni

W Okocimiu gościła ostatnio drużyna piłki ręcznej Górnik z Bochni, która rozegrała spotkanie w piłce koszykowej i siatkowej. W obydwu meczach zwyciężyli goście, wygrywając w siatkówce 2:0 (15:11, 15:12) oraz w koszykówce 67:27.

Stal wygrywa z Włókniarzem 12:8

Po kilkutygodniowej przerwie wznowione zostały w dniu wczorajszym rozgrywki o mistrzostwo I Ligi zrzeszeniowej w boksie. W trzech spotkaniach, które rozegrane zostały w Łodzi, Bydgoszczy i we Wrocławiu padły następujące wyniki: GWARDIA—KOLEJARZ 11:9. Walki toczone w ramach tego meczu stały na dobrym poziomie a spotkanie przyniosło szereg niespodzianek, z których największą jest zwycięstwo Węgrzyńskiego (Kolejarz) w wadze ciężkiej nad Jadrzyńskim. Najciekawszą walkę stoczyli w wadze lekko półśredniej Antkiewicz z Kudackim.

CWKS I—CWKS II 13:7. Rozegrane wczoraj w Bydgoszczy zawody zakończyły się zwycięstwem pierwszej reprezentacji CWKS-u.

Rozegrany w Łodzi mecz pięcioboju o mistrzostwo I ligi pomiędzy Stalą a Włókniarzem wygrała Stal 12:8. Drużyna Stali wystąpiła do spotkania bez Faski, Bezmartka i Friedricha operując swój skład przeważnie na pięciobójczych pozycjach. Włókniarz wystąpił osłabiony brakiem Ciożasza w wadze koguciej.

W meczu tym, aż 6 walk zakończyło się przed czasem, przy czym szczególowe wyniki przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy Włókniarza) w muszej, Antek wygrał z Zawadzkiem w II rundzie przez k. o. a 4 przez t. k. o. Walki stały na przeciętnym poziomie, przy czym szczególowe wyniki przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy Włókniarza) w muszej, Antek wygrał z Zawadzkiem w II rundzie przez k. o. a 4 przez t. k. o.

W półśredniej, Jędrzejczyk przegrał wysoko na punkty z...

Na półmetku w lidze kosza

Porażki koszykarzy Gwardii i Ognia krakowskiego

Wczorajsza niedziela zakończyła I rundę rozgrywek o mistrzostwo ligi koszykowej. Rozegrane po 3-tygodniowej przerwie świątecznej spotkania przyniosły kilka niespodzianek, z których największą jest druga już z rzędu porażka dotychczasowego przodownika ligi — krakowskiej Gwardii.

Gwardziści pokonani zostali przez zespół akademików warszawskich, przegrywając dość pechowo, bo zaledwie różnicą jednego punktu.

Nie powiodło się również krakowskiemu Ogniwu, które na własnym boisku uległo łódzkiej Spójni. Spotkanie tych drużyn miało duże znaczenie w walce o czołowe miejsce w tabeli. Szkoda tylko, że toczyło się w zupełnie niesportowej atmosferze.

W Gdańsku miejscowa Spójnia dopiero po dogrywce rozstrzygnęła na swoją korzyść zawody z poznańską Stalą. Po jednym dwu kolejarzy, z Poznania i Ostrowa, przyniósł zwycięstwo koszykarzom poznańskim, którzy dzięki temu sukcesowi poprzekli nieznacznie swoją pozycję w tabeli.

W ostatnim meczu niedzielnym w Warszawie drużyna CWKS-u zwyciężyła łódzkiego Włókniarza.

Po wczorajszych spotkaniach, na czele tabeli znajduje się nadal krakowska Gwardia, prowadząc jednak przed łódzką Spójnią już tylko dzięki lepszym stosunkowi koszy. Oba zespoły mają bowiem na swoim koncie przy równej ilości gier jednakową ilość zdobytych punktów. Na trzecią pozycję awansował zespół warszawskiego AZS-u wyprzedzając jednym punktem zajmujące następną pozycję

Kazimierzczakiem. W wadze lekko-średniej, Nagajka wygrał z Wojtkowiakiem na punkty. W wadze średniej, Stanikowski przegrał z Borowiczem w III rundzie przez t. k. o. W półciężkiej, Walaszczyk przegrał z Wojtkowiakiem na punkty w wadze ciężkiej, Kosturkiewicz zokautował w III rundzie Kosińskiego.

W ringu sędziował: Gronowski, na punkty: Sucharada, Bielewicz i Popiołek. Widzów ok. 3.000.

Po dotychczas rozegranych meczach w tabeli I Ligi prowadzi CWKS — 8 pkt. przed Gwardią — 6 pkt. oraz Stalą i CWKS II po 4 pkt.

Druka eliminacja narciarska w Zakopanem

ZAKOPANE (tel. wł.). W ub. niedzielę odbył się w Zakopanem konkurs skoków narciarskich na małej skoczni pod Krokwią, organizowany przez KS Unia Zakopane. Konkurs ten był drugą eliminacją dla zawodników narciarskiej kadry narodowej.

Oprócz tego rozegrany został otwarty konkurs skoków, w którym brał udział pozostał skoczniowiec oraz juniorzy. W konkursie wzięło udział 66 zawodników. Warunki śniegowe na skoczni doskonałe, natomiast warunki atmosferyczne bardzo ciężkie, gdyż padający stale śnieg, utrudniał lot i lądowanie.

Konkurs skoków dla kadrowców wygrał Tajner Leopold (Budowlani) mając skoki: 46, 46,5, 46 m — nota 318,9.

2) Kula Jan (CWKS) 45,5, 44,5, 45 — nota 317, 3) Gasienica-Daniel (Gw.) 45,5, 46,5, 46 — nota 315,2. W konkursie nie brał udziału Stanisław Marusz.

drużyny krakowskiego Ognia i CWKS-u.

Srodkową grupę tworzą zespoły poznańskie Stali i warszawskiego Kolejarza. W końcówce tabeli Kolejarz Ostrow, Kolejarz Poznań i Spójnia Gdańsk mają jednakową ilość punktów, natomiast ostatnią pozycję w lidze okupuje obecnie łódzki Włókniarz.

Szczegółowa tabela punktowa przedstawia się po wczorajszych spotkaniach następująco (w tabeli uwzględnione zostały zmiany, jakie wynikają z anulowania rozegranych uprzednio spotkań Kolejarz Poznań—Spójnia Gdańsk, oraz CWKS—Kolejarz Ostrow, — które zostaną powtórzone):

Gwardia Kr.	10	8	508:391
Spójnia Łódź	10	8	491:465
AZS Warszawa	10	6	427:431
Ogniwo Kraków	8	5	340:341
CWKS Warsz.	10	5	503:513
Stal Poznań	10	4	416:462
Kolejarz W-wa	10	4	413:573
Kolejarz Poz.	9	3	346:406
Kolejarz Ostr.	8	3	345:347
Spójnia Gdańsk	8	3	334:342
Włókniarz Ł.	9	2	398:409

Szczegółowe wyniki niektórych spotkań są następujące:

Sędziowie psują zawody

Spójnia Łódź Ogniwo Kraków 52:38 (23:13)

Wczorajsze spotkanie o mistrzostwo ligi koszykowej rozegrane w Krakowie pomiędzy łódzką Spójnią a krakowskim Ogniwem pozwalało spodziewać się zaciętej, szybkiej, ale na dobrym poziomie i sportowo prowadzonej gry.

Niestety rzeczywisty obraz spotkania wypadł zupełnie inaczej. Poziom zawodów zwłaszcza do przerwy nie wybił się niczym poza przeciętny, — tempo gry dopiero w drugiej połowie ożywiło się, udanych i przemysłanych akcji widzieliśmy niewiele — jednym słowem spostrzec można było, że 3-tygodniowa przerwa świąteczna nie wyszła żadnej z walczących drużyn na dobre.

Osobną uwagę należy natomiast poświęcić jeszcze atmosferze wczorajszego meczu. Poważna stawka, jaką była walka o drugie miejsce w tabeli, wymagała dobrej obsady sędziowskiej. Tymczasem wyznaczeni sędziowie, z których ponadto jeden nie stawiał się na miejscu spotkania, nie dawali gwarancji, że potrafili odpowiednio pokierować tym ciężkim meczem. Zawody prowadziła, ostatecznie pp. Głogoszewski oraz przypadkowo przebywający na sali — Bieleński — obaj z Katowic.

Zaden z wymienionych nie sędziował pewno jeszcze nigdy dotąd zawodów poważnych, nie więc dziwnego, że na boisku działy się rzeczy, które absolutnie dłać się nie powinny. Obaj wymienieni sędziowie popełnili szereg rażących pomyłek, nie umieli przy tym utrzymać w ryzach nieodpowiedniego często zachowania się zawodników. Powstał wypadek znieszkodliwienia przebiegu spotkania przez złe sędziowskich arbitrow powtarza się ostatnio zbyt często. Komlaja Sędziowska Sekcji KPRS GKKF winna stanowczo więcej niż dotąd uwagi poświęcać sprawie obsadzania meczów ligowych.

OWKS Kraków — Gwardia Zakopane 8:5 (5:1, 0:2, 3:2)

Rozegrane wczoraj w Zakopanem spotkanie koszykowe pomiędzy krakowskim OWKS-em a Gwardią Zakopane przyniosło zwycięstwo wojskowych 8:5 (5:1, 0:2, 3:2).

Branki dla zwycięzców zdobyli: Włoczek 3, Bocwa 2, Duran 2 i Jarzab 1. Dla pokonanych: Kowalski, Jaskólski, Włoczek, Sierzyński i Dżuba po 1.

AZS WARSZAWA — GWARDIA KRAKÓW 48:47 (25:20)

Przerwa świąteczna nie wyszła Gwardziście na dobre i w spotkaniu z drużyną akademików krakowian nie musieli zejść z boiska jako pokonani. Gwardia znajduje się nadal w słabej formie, a we wczorajszym spotkaniu krakowianie zawiedli technicznie i kondycyjnie.

CWKS—WŁOKNIARZ ŁÓDŹ 76:67 (37:28)

Spotkanie przyniosło zasłużone zwycięstwo drużynie wojskowej, która miała przewagę przez cały czas zawodów.

SPOJNIA GDANSK—STAL POZNAN 56:52 (31:23)

Zawody rozstrzygnięte zostały dopiero po dogrywce, gdyż w normalnym czasie stan meczu wynosił 48:48. W drużynie zwycięzców wyróżnił się Leomikiewicz, natomiast pokonani mieli najlepszego zawodnika w Kłevenhagenie.

KOLEJARZ POZNAŃ — KOLEJARZ OSTROW 48:43 (25:18)

Zwycięzcy górowali technicznie i grą zespołową będąc drużyną wyraźnie lepszą.

Od wyniku wczorajszego meczu, krakowskie Ogniwo złożyło protest.

Przechodząc do omówienia samego meczu stwierdzić należy, że łozdanie na zwycięstwo zasłużyli, grając lepiej taktycznie, więcej i celniej strzelając oraz lepiej wytrzymując kondycyjnie. W drużynie zwycięzców wyróżnił się zwłaszcza Pawlak i Mokwinski.

Punkty dla zwycięzców uzyskali: Mokwiński 18, Pawlak 16, Michalak i Przywarski po 4, Skrodzki 6, oraz Krasieński 2 i Dowgird 1. Hanzel po 1. Dla pokonanych: Łudzik 8, Bodnarowicz 8, Duda 5, Bednarowicz A., Chmielewski i Korcala po 4, Ciesielski R., Kwapiński, Krupa po 2, oraz Ciesielski J. 1.

Przed zawodami kpt. drużyny Ognia złożył Pawlakowi, który ostatnio otrzymał tytuł mistrza sportu, serdeczne życzenia w imieniu koszykarzy swojego zespołu.

Koszykarz poznański kolejarza zwyciężają Spójnię Warszawa

POZNAN. Niespodziewane zwycięstwo odnoszą koszykarze poznańscy Kolejarza nad mistrzem Polski warszawską Spójnią, wygrywając 26:25 (16:14).

Gimnastycy Śląska powtórnie zwyciężają

Dwudniowe zawody gimnastyczne Kraków — Śląsk zakończyły się w ogólnej punktacji zwycięstwem Śląska — 537,95:509,10 pkt. W konkurencjach męskich Śląsk wygrał 272,50:240,70 pkt. a w konkurencjach żeńskich zwyciężył Kraków 268,40:265,45 pkt.

Indywidualnie pierwsze miejsce wśród kobiet zajęła pod nieobecność Reindlowej — Świeża (Śląsk) 46,45 pkt., 2) Kurzanka (Śląsk) 45,80, 3) Weislo (Kr.) 45,35 pkt.

W konkurencjach męskich zwyciężył Kuczas (Śl.) 46,35 pkt. przed Sobalą (Śl.) 46,05 pkt. i Świątkiem (Śl.) 45,25 pkt. Z konkurencji wycofał się wskutek niedyspozycji Gaca Paweł.

Zawody odbywały się w sali Domu Kultury w Nowym Bytomiu. Zainteresowanie duże.

Nowi mistrzowie sportu

WARSZAWA

Sekretariat Głównego Komitetu Kultury Fizycznej postanowił nadać tytuły mistrzów sportu niżej wymienionym zawodnikom, którzy osiągnęli w jednej z dyscyplin sportu wyniki przewidziane normami klasy mistrzowskiej lub osiągnęli poważne sukcesy w sportowych zawodach międzynarodowych, zdobyli odznakę SPO oraz wyróżniają się w pracy organizacyjnej i społeczno-wychowawczej.

Antczak Henryk — Gwardia Wrocław (siatkówka). Bartosiewicz Bohdan — AZS Warszawa (koszykówka). Boniecki Jerzy — Ogniwo Łódź (pływanie).

Gabrych Tadeusz — Włókniarz Łódź (kolarstwo). Góra Tadeusz Liga Lotnicza (szybownictwo).

Hrydzewicz Mieczysław — Kolejarz Szczecin (strzelectwo sportowe).

Kłzka Emil — Unia Krywałd (lekkoatletyka).

Łaszcz Henryk — Gwardia Warszawa (siatkówka).

Łomowski Mieczysław — Gwardia Gdańsk (lekkoatletyka).

Nawrocka Irena — Gwardia Warszawa (szermierka).

Malszewski Witold — Gwardia Wrocław (siatkówka).

Pawlak Mieczysław — Spójnia Łódź (koszykówka).

Pawłowski Jerzy — Gwardia Warszawa (szermierka).

Potrzebowski Edmund — AZS Szczecin (lekkoatletyka).

Prywer Tadeusz — Włókniarz Łódź (lekkoatletyka).

Weinberg Zygfryd — Gwardia Bydgoszcz — (lekkoatletyka).

Wilk Barbara — Gwardia Kraków (gimnastyka).

Kocierka Teodor — AZS Warszawa (wioślarstwo).

Gaca Paweł — Górnik Radlin (gimnastyka).

OWKS zwycięża Ognio 14:6 w tow. zawodach bokserskich

W miejsce odwołanego spotkania z Włókniarzem Kraków, Ognio zorganizowało towarzyskie spotkanie z doskonałą drużyną wojskowych, w której wystąpiło kilku pięściarzy o ustalonej marce.

W wagach muszej, koguciej, piórkowej, lekko półśredniej, półśredniej i lekko średniej stoczono piękne walki, toteż zebrana publiczność nie mogła narzekać na brak emocji. Ognio wzmocnione zostało zawodnikiem Gwardii — Chodorowskim, który stoczył zaciętą walkę z Kazimierzczakiem, oraz Szymulą z Włókniarza, który jednak przemerkował pierwszą rundę, poddając się w drugiej — przeciwnikowi.

WYNIKI TECHNICZNE:

W wadze muszej Luedtke (OWKS) spotkał się z Domańskim (Og.). I runda spokojna z minimalną przewagą Luedtkego. W II zawodnik OWKS-u przechodził do generalnego ataku, ale Domański często i ładnie kontruje. III runda prowadzona również w ostrym tempie daje już wyraźną przewagę Luedtke, który jednak psuje efekt swego zwycięstwa miejscami nieczystą walką. Sędziowie przyznają jednak zwycięstwo Luedtke.

W wadze koguciej walczy Lebedziński (OWKS) z Boczarskim (Ogn.).

Walkę rozpoczynają przeciwnicy w morderczym tempie, z częstą zmianą ciosu, przy których ostatni głos ma przeważnie Boczarski, i uzyskuje przewagę punktową. II runda ma niemniej zacięty przebieg i po nieustępliwie walce kończy się minimalną przewagą Boczarskiego. W III rundzie Boczarski przechodził do defensywy i demonstrując ładne uniki zachowuje dorobek punktowy, toteż zwycięża jednogłośnie.

W wadze piórkowej I. Sędzielosz (OWKS) zwycięża Łuczyńskiego (Ogn.) przez podanie się przeciwnika. W I rundzie w zaciętej walce Łuczyński kilkakrotnie trafia tak celnie, że przeciwnik kończy rundę oszołomiony. Łuczyński jednak doznaje kontuzji (wybicie palca) i jest niezdolny do dalszej walki.

W wadze piórkowej II walczy: Jaskólski (OWKS) i Janusz (Ogn.). Przez pierwsze dwie rundy przewagę punktową uzyskuje Jaskólski, który jednak po rozcięciu brwi przegrywa przez t. k. o.

W wadze lekkiej spotkali się: Susza (OWKS) — Domino (Ogn.). Po zaciętej ale brzydkiej walce sędziowie przyznają zwycięstwo Susze dwoma głosami przeciw jednemu.

W wadze lekko półśredniej Pasławski (OWKS) zwyciężył jednogłośnie Białaka (Ogn.). Białak nie może wykorzystać siły ciosu, gdyż lepszy technicznie Pasławski stosuje piękne uniki, punktując równocześnie.

W wadze półśredniej piękną walkę stoczyli: Pedrak — (OWKS) — Czajęcki (Ogn.). Pedrak rozporządza silnym

ciosem, ale Czajęcki stopuje przeciwnika prostymi a przy wymianie ciosów celnie kontruje. Po pierwszej wyrównanej rundzie dalsze dwie przewagę uzyskuje Czajęcki i wygrywa jednogłośnie.

W wadze lekko-średniej zaciętą walkę z Kazimierzczakiem (OWKS) stoczył Chodorowski. Mimo wyraźnej przewagi technicznej po stronie Kazimierzczaka Chodorowski walczy nieustępliwie i przegrywa na punkty w stosunku 2:1.

W wadze średniej Winda (OWKS) wygrywa w pierwszym starciu z Motyką (Ogn.) przez poddanie się przeciwnika.

W wadze półciężkiej Rumorek (OWKS) walczy z Szymulą. I rundę obydwa zawodnicy przetrzymali wytrwale unikając walki, za co obydwa dostają napomnienie. W II — Szymula rezygnuje z walki.

Sędziowali: w ringu — Mikolajczyk, na punkty: Diener, Pamula i Zbik.

Kolejarz Kraków — Spójnia Nowy Sącz 12:6 w boksie

W spotkaniu o wejście do klasy wojewódzkiej Kolejarz Kraków zwyciężył Spójnię Nowosądecką w stosunku 12:6. Zawodnicy Spójni to dobry materiał pięściarski, niemniej wyszkolenie techniczne pozostawia jeszcze bardzo wiele do życzenia.

WYNIKI TECHNICZNE:

W wadze muszej Majewski (K) przegrywa w pierwszym starciu przez t. k. o. z Mamekiem (Sp.).

W wadze koguciej Balwierz przegrywa na punkty z Zadoro.

W wadze piórkowej Plechuch zdobywa punkty v. o. z powodu niedwaj przeciwnika.

W wadze lekko-półśredniej Łopata (K) wygrywa jednogłośnie z Jachoy.

W wadze półśredniej Słowiński wygrywa przez t. k. o. w II rundzie z Łatawskim.

W wadze lekko-średniej Piskociński (K) wygrywa jednogłośnie z Oleśkiewiczem.

W wadze średniej Jaskiewicz (K) ulega na punkty Michałkiewiczowi (Sp.).

W wadze półciężkiej Iwanowski (K) zwycięża na punkty po dramatycznej walce Sikora (Sp.).

Sędziowali: w ringu — Bogdanowicz, na punkty: Moszkowski, Kowalski i Solek.

Węgry — CSR w boksie

W Budapeszcie odbył się międzypaństwowy mecz bokserski Węgry — CSR, który przyniósł zwycięstwo Węgom 12:8. W meczu tym nie doszło do oczekiwanego pojedynku Papp — Torma, gdyż obydwa zawodnicy walczyli w innych wagach.

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: Węglowski i archiwum własne „Piłkarska”

Łącznik — motorem i mózgiem linii ofensywnej

Do roku 1939 stanowisko łączników w drużynie piłkarzy było do pewnego stopnia uprzywilejowane — Nad wyrobieniem mu dogodnej pozycji do strzału pracowała cała linia pomocy, pracowali skrzydłowi, nierzadko kierownik ataku, któremu trudno było przejść z piłką środkiem, na wprost bramki, krótkim podaniem w bok stwarzał łącznikowi korzystną pozycję do strzału, — słowem łącznik w zespole miał największą okazję do zdobycia bramki, oddawał największe strzały, najczęściej wykańczał akcję ofensywną.

Nie więc dziwnego, że największe bramki w sezonie uzyskiwał przeważnie lewy lub prawy łącznik, że tytuły „króla strzelców” przypadają w udziale wyłącznie łącznikom.

A dalej. Bardzo rzadko widzieliśmy przed wojną łączników cofniętych głęboko do tyłu. Chyba w okresach gry „na czas”, lub w momentach przegranej przewagi przeciwnego zespołu. Łącznik z reguły operował na połowie przeciwnika, rzadko cofał się daleko do tyłu, starał się być łącznikiem między swym skrzydłowym a środkowym napastnikiem, a nie łącznikiem między linią pomocy a atakiem, jak to obecnie nakazują mu założenia systemu „WM”.

Co się zmieniło w zadaniach łącznika?

Wraz ze zmianą dawnego systemu na system „WM”, jakim gra się obecnie niemal na całym świecie, nastąpiła zmiana systemu gry łącznika.

Dawniej gdy na bramkę przeciwnika szedł groźny atak, widzieliśmy w przodzie całą piątkę, ustawioną niemal w równej linii. Podawano sobie piłkę od nogi do nogi, krótko i dokładnie, przy czym, jak już wspomnieliśmy, akcję ofensywną wykańczali przeważnie łącznicy.

Dzisiaj także największą okazję do oddania strzału mają łącznicy, ale o ileż więcej pracy muszą oni włożyć w to, by dojść do takiej okazji.

Tereniem ich działania nie jest jedynie połowa przeciwnika. Obecnie łącznicy muszą się cofnąć nierzadko aż na własne pole karne. Po zlikwidowaniu wypadu przeciwnika, muszą oni właśnie stąd zainicjować niejednokrotnie akcję ofensywną. Otrzymując od obrońcy lub pomocnika piłkę, posyłają długim, a przy tym dokładnym podaniem do przodu, adresując ją do nieobstawionego skrzydłowego lub kierownika ataku. Natychmiast po podaniu piłki, biegą do przodu, by uczestniczyć w budowaniu akcji ofensywnej. — Piłka bowiem podana przez jednego z łączników, przysuśnięta do środkowego napastnika, za chwilę znajduje się już na skrzydłach, by po krótkim biegu skrzydłowego i ewentualnym minutowym obrocie, znaleźć się z powrotem... pod nogami nacierającego łącznika, inicjatora i egzekutora zagrania.

Okres od podania piłki przez łącznika do środkowego napastnika a następnie na skrzydło i znowu do środka boiska,

nie jest okresem długim. Przeciwnie. Trwa on nierzadko kilkadziesiąt sekund. I w tym krótkim okresie czasu łącznik musi przebiec przestrzeń między własnym polem karnym a polem karnym przeciwnika, by zdążyć z oddaniem celnego strzału.

Te zadania nowoczesnego łącznika, wymagają od niego przede wszystkim znacznej szybkości, niezwyklej wytrzymałości, orientacji i ruchliwości.

Oceniłby łącznik w typie Garbentia, Bacza, Pazurka czy Młynarka, w nowoczesnym piłkarstwie nie miałby wiele do powiedzenia. Już samo przebiegnięcie w szybszym niż przed wojną tempie kilkanaście razy do przodu i kilkanaście razy po pauzie wzdłuż całego niemal boiska wymaga dużej szybkości i ruchliwości, nie mówiąc już o kondycji.

Łącznik odgrywa obecnie pierwszorzędną rolę, staje się prawdziwym motorem ataku, a od jego gry, od inteligencji i wytrzymałości zależy zazwyczaj losy spotkania.

Mamy u nas łączników, którzy mogą podobać tym trudnym zadaniom.

Mądry taktik, doskonały technik, zawsze jeszcze niezbędny i przytomny strzelec — GRACZ, jest motorem i duszą nie tylko swej macierzystej drużyny, ale i piłki ofensywnej reprezentacji Polski czy Krakowa. Ambitny,

twardy, wytrzymały do końca ostre nie raz tempo meczu, stanowi Gracz typ nowoczesnego łącznika, utrzymującego się stale w dobrej formie, bez większych wahań. Niespożyta energia i ambicja pozwala Graczowi nie tylko na wypełnienie w stu procentach swych obowiązków, ale również na branie na swe barki część zadań kolegów, którzy przy Graczu wypacowującej im wiele dogodnych pozycji, wypadają o wiele lepiej, niż wówczas gdy po boisku nie uwiła się krapa sylwetka najpopularniejszego piłkarza polskiego.

Zadania nowoczesnego łącznika spełnia również w całej pełni, drugi nasz „as atutowy” — CIESLIK. Doskonałe opanowanie piłki, ruchliwość, szybkość i strzał celny, nierzadko zaskakujący — oto główne walory Cieslika.

Łącznik Unii w przeciwieństwie do Gracza unika jednak od pewnego czasu ostrych „wejść”, na skutek czego przegrywa on wiele pojedynków z defensywą przeciwnika. Ponadto lepiej się ostatnio czuje w roli łącznika defensywnego, cofniętego daleko do tyłu, aniżeli w roli przebojowca. Jest to prawdopodobnie uraz spowodowany dotkliwą kontuzją na wiosnę roku 1949, po której Cieslik wyraźnie obniżył swe loty. Niemniej jednak stanowi on nadal mocny punkt zarówno ataku Unii jak i reprezentacji.

Trzecie miejsce w klasyfikacji naszych łączników przyznaliśmy KRASÓWCE z Górnika. Oprócz dobrego strzału i poważnych umiejętności technicznych, Krasówka posiada jeszcze jeden atut, o którym dotychczas nie mówiliśmy, a który dla łącznika jest również cenny: wzrost.

Tak się złożyło, że nasi dwaj najlepsi łącznicy Gracz i Cieslik są niskiego wzrostu,

a tylko dzięki dużej skoczności, nabytej drogą długich i systematycznych ćwiczeń, wygrywają większość pojedynków głowkowych.

Krasówka natomiast posiada naturalne korzystne warunki napastnika, a przy dobrej opanowanej grze głową wychodzi on zwycięsko ze wszystkich niemal pojedynków głowkowych.

Gdyby łącznik Górnika zwiększył szybkość i ruchliwość, gdyby grał z większym połosem i temperamentem, wówczas stałby się on naprawdę pełnowartościowym łącznikiem.

„Król strzelców” ANIOŁA z poznańskiego Kolejarza, który od trzech lat w rozgrywkach ligowych uzyskuje największą ilość bramek, jest zawodnikiem pełnowartościowym jedynie w swoim klubie. Nie potrafi zgrać się z kolegami z innych drużyn, w meczach reprezentacji wypada słabo. Typowy indywidualista, dobry technik, groźny strzelec, posiada swoją taktykę, do której trudno się nagiąć współpartnerem z innymi drużynami.

Do wartościowych jednostek naszej ofensywy, zaliczyć należałoby jeszcze kilku łączników. PATKOŁO, JASKOWSKI, SOPOREK, GORSKI, RAJTAR, SZLEGER, OPITZ, POPIOLEK czy WIECER z OWKS-u Kraków — oto typowi łącznicy nowoczesni o dobrej klasie.

Kiedy z nich jednak postać szereg błędów i braków, które obniżają jego notę. Niektórzy napastnicy z podanej powyżej dziesiątki mają jeszcze możliwość usunięcia swych błędów i poprawienia lokaty. Kilku jednak zwłaszcza napastników w starszym wieku, nie wznieście się już wyżej ponad poziom jaki obecnie reprezentują.

T. D.

Udany skok

W ub. niedzielę odbył się w Zakopanem konkurs skoków narciarskich na „małej” skoczni pod Krokwią. Zdjęcie przedstawia jednego z zawodników w czasie lotu, po wybiegu się z progu skoczni.

Przebieg akcji wyborczej

(Dokończenie ze str. 1. i 2.)

jąca młodzież, nie zrzeczona dotychczas w organizacjach sportowych, a tym samym odciągnięta tej młodzieży od alkoholu itp.

Przed sportowcami zreszonymi w kołach sportowych otwierają się także duże możliwości prowadzenia szeroko zakrojonej akcji kulturalno-oświatowej poprzez organizowanie pogadarek, odczytów, pokazów i imprez sportowych bezpośrednio w zakładach pracy, oraz przez ożywienie życia świetlicowego i pełne wykorzystanie urządzeń świetlicowych.

W ten sposób sport przestaje być zagadnieniem odciecznym, odgródnym od życia barierami klubowymi i ogląda-

nym jedynie podczas zawodów i imprez sportowych, a staje się zjawiskiem masowym, związanym z codzienną pracą robotnika, a przez to samo włączonym aktywnie w program budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Zreorganizowany sport związkowy staje się w swej nowej formie zbliżony do wzorów organizacyjnych przodującego sportu radzieckiego, którego doskonałe wyniki są w pierwszym rzędzie rezultatem masowości i ścisłego powiązania z zagadnieniami społecnymi i produkcyjnymi.

Ciepielowa Helena

przew. woj. kolektywu wyborczego

Brak opieki i sprzętu tamuje pracę LZS-u w Bukowinie Tatrzańskiej

Tereny Podhala to bogaty rezerwuar talentów sportowych w różnych dyscyplinach sportu, a zwłaszcza w narciarstwie, którym już od wczesnego dzieciństwa interesują się młodzie górska i góralska. Dzięki opiece, jaką Państwo Ludowe okazuje sport, zaniedbane dotąd wioski i osiedla góralskie również i pod tym względem dążą do podniesienia poziomu i na ćwiczących na boiskach chłopów i dziewcząt nikt nie patrzy już dzisiaj jako na marionetki. Wzrasta znaczenie kultury fizycznej nie tylko wśród garstki, ale u uprawnienia sportu młodzieży, ale również starszy zaczynają pojmować korzyści, jakie niosą ze sobą sport.

Takie właśnie wrażenia odnieśliśmy, kiedy zetknęliśmy się z pracą Ludowego Zespołu Sportowego w Bukowinie Tatrzańskiej. Pięknie — bodaj czy nie ładniej niż Zakopane położona u stóp Tatr miejscowość obfituje w doskonałe tereny narciarskie. Nigdzie nie może więc dziwić, że na jednym ze stronnych zboczy zamieszkałej polany obok licznych wczasowiczów, nierzadko widzi się zgrupowanie młodzieży z miejscowych amatorów „błętego sportu”.

Spotkany w tym miejscu jeden z członków zarządu LZS Bukowina — Bolesław Klamert, do niedawna jeszcze znany i czynny zawodnik podkorskiego, że właśnie narciarstwo stało się dla niego miejscowym sportem.

Mamy dobrych zjazdowców i biegaczy — zwierza się Klamert. — Najlepsi z nich przeszli do Gryglak, Chowaniec i Dunajczan. Z biegaczy ponad poziom wyróżnia się: Konieczny oraz Janina Boda, którzy uzyskują już dobre wyniki.

Największe bójeściaki narciarskie LZS Bukowina to bracia skocznicy i odpowiedniego sprzętu. Tętno pod skocznią nar-

ciarską został już wybrany, sportowcy zadeklarowali pracę przy jej budowie, wysłane zostały już kilka miesięcy temu pisma do odpowiednich władz i instytucji — i owdą dokoła skocznicy zaplanowała cisza. A tymczasem jesteśmy już w pełni sezonu narciarskiego, a skoczniowcy bukowinańscy korzystają z niej jedynie z niewielkiej i nieodpowiednio zbudowanej skoczni terenowej. Najwyższy już chyba czas, by sprawę tę definitywnie a ku zadowoleniu narciarzy z Bukowiny rozstrzygnąć.

Ze sprzętem również nie jest dobrze. Kilku zaledwie zawodników posiada należyty ekwipunek, reszta leżąc na czym się da, nadrabiając techniczne niedostatków sprzętu dobrymi chęć. Sądymy, że tak — i pod tym względem sytuacja winna być naderstwieżona. Trzeba przysłać z pomocą sprzęt LZS-u, trzeba im dostarczyć choć kilkanaście par nart i butów.

LZS w Bukowinie Tatrzańskiej zreszta ogółem około 100 sportowców, wśród których jest 10 kobiet. Duma ze swego jest najmłodszą młodzieżą sektora zimowego, słynna ze swych regionalnych występów również poza granicami Polski.

Zupełnie nie natomiast pokierowano pracą na terenie zdobywania odznak SPO. Próby wprowadzić odbywały się, ale sporadycznie i w rezultacie ani jeden z członków LZS nie posiada jeszcze do dzisiaj odznaki.

Negatywnie należy także ocenić pracę miejscowej organizacji ZMP, która prawie zupełnie nie interesuje się życiem LZS-u, zapominając o swych ważnych zadaniach w społecznych wychowywaniu miejscowych sportowców.

Analizując osiągnięcia i błędy sportowców bukowinańskich LZS-u stwierdziliśmy, że nie na wszystkich odznakiach LZS wykonał swoje zadanie. Niewątpliwie więc, jeżeli od-

powiednie instytucje zdecydowały się przyjąć LZS-owi w Bukowinie z pomocą w sprawach które poruszyliśmy wyżej, prace będzie przebiegała lepiej i sprawniej, a jej rezultaty na terenie rozwoju sportu na wsi podhalańskiej będą coraz bardziej udane.

(tt)

ZKS Spółnia Kraków kołem sportowym przy MHD

Onegdaj odbyło się walne zgromadzenie Związku Klubu Sportowego Spółnia Kraków, na którym po krótkim zagajeniu przez przewodniczącego, sekretarz rady okręgowy Bieński wygłosił referat ideologiczny, nakreślając w nim cele i zadania sportu związkowego na rok 1952.

Krakowska Spółnia przedstawiła na zebraniu poważny dorobek. W okresie sprawozdawczym zwiększyła się wydajność liczba zrzeszonych sportowców, członkowie klubu biorą czynny udział w akcjach społecznych, jak również w umasowieniu kultury fizycznej na wsi. Poszczególne sekcje wykazywały ożywioną działalność, uzyskując dobre wyniki tak pod względem wyczynowym, jak i w zakresie zdobywania odznak SPO. Na wyróżnienie zasługuje tutaj sekcja piłki nożnej, której członkowie uzyskali 69 odznak „Sprawny do Pracy i Obrony”, zajmując pierwsze miejsce we współzawodnictwie i zdobywając tym samym proporzec, ufundowany przez radę okręgową.

Te niewątpliwie osiągnięcia nie mogą jednak przesłaniać istniejących jeszcze braków. I dlatego dobrze się stało, że obok głosów, które mówiły o osiągnięciach, słyszeliśmy również wypowiedzi krytyczne,

nacachowane szczerą troską o dalszy rozwój klubu.

Poruszano tutaj przede wszystkim sprawę szkolenia ideologicznego. Szkolenie nie stało na odpowiednim poziomie i prowadzone było bez jednolitego programu.

Dyskusję podsumował przewodniczący rady głównej ZS Spółnia, a zarazem przewodniczący zarządu głównego Zw. Pracowników Handlowych — ob. Bukowski, mówiąc m. in.:

„Zebrane dzisiejsze kończy pewien etap pracy i ma na celu opracowanie wytycznych na następny okres. Odbývá się ono w tym czasie, kiedy zakończyliśmy zwycięsko drugi rok Planu 6-letniego, a rozpoczynamy rok trzeci. również w sporcie kończymy pewien etap — etap działalności klubów i przechodzimy do masowego tworzenia kół sportowych. — Sport polski miał w latach powojennych niewątpliwie pozytywne wyniki, ale na obecnym stadium rozwoju zachodzi potrzeba stworzenia odpowiedniej bazy, a bazą taką jest zakład pracy.

Przez wychowanie zdrowych i świadomych obywateli — w czym pomoże nam właśnie umasowienie sportu — zrealizujemy w pełni zadania produkcyjne trzeciego roku planu narodowego”

Po sprawozdaniu komisyjnym i udzielaniu zarządo-

wi absolutorium, uchwalono przekazać klubowi sportowemu przy krakowskiej MHD.

Przedstawiciel MHD dyr. Openhauer podziękował zebranym za powyższe uchwały i zapewnił, iż nowa forma organizacyjna klubu nie tylko nie osłabi jego działalności, ale przyczyni się do jej wzmożenia.

Na zakończenie sekcja pływacka zgłosiła zobowiązanie, w którym wszyscy członkowie postanowili zdobyć w ciągu bieżącego roku odznak SPO.

Unia Łódź wygrywa turniej siatkówki

W Łodzi odbył się dwumiejowy turniej siatkówki żeńskiej z udziałem czołowych drużyn polskich AZS i Spółni Warszawy, Kolejarza Gdańsk i Unii Łódź.

Najciekawszym był mecz Unia — Spółnia, który trwał przeszło 2 godziny. Pierwsze miejsce w turnieju zajęła Unia — 3 pkt., st. setów 9:3, 2) Kolejarz 2 pkt., st. setów 7:2, 3) Spółnia Warszawa — 1 pkt., st. setów 7:8, 4) AZS — 0 pkt., st. setów 3:9.

Z zawodniczek najlepszymi okazały się: Zakrzewka (Unia), Engleis (Spółnia), Kure (Kolejarz) i Szczawińska (AZS).

GKKF nagradza działaczy, sędziów i trenerów

Z okazji Nowego Roku, Główny Komitet Kultury Fizycznej nagrodił premiami 57 działaczy sportowych, trenerów i sędziów — za aktywną działalność w dziedzinie kultury fizycznej i sportu w r. 1951.

Równocześnie GKKF wyróżnił 56 aktywnych działaczy sportowych i członków sekcji GKKF, przesyłając im pismo podziękowania za odtajną pracę w r. ub.

Wśród nagrodzonych znajdują się m. in.: działacze sekcji i działacze terenowi: Askanas Stefan, Jurkowski Stanisław (pośmiertnie), Kowalczyk Franciszek, Borgula Jan, Duda Jerzy, Kuszewski Stanisław, Lisiecki Zygmunt, Mrozowski Hieronim, Neuding Julian, Ujma Tadeusz.

Sędziowie: Sikorski Władysław, Aleksandrowicz Grzegorz, Cznoch Czesław, Sienkiewicz Marian.

Trenerzy: Verey Roger, Wlebiński Zygmunt, Czyplonka Wojciech, Jesionka Zygmunt, Królki Jerzy, Krzyżanowski Zygmunt, Majchrzycki Witold, Radejewski Bernard.

Przygotowania olimpijskie czechosłowackich narciarzy

Do tegorocznych zimowych Igrzysk olimpijskich w Oslo przygotowują się narciarze wielu państw już od kilku miesięcy. Obozy letnie, na których zawodnicy przeprowadzili zaprawę terenową, gimnastyczną oraz kondycyjną już się zakończyły. Rozpoczęły się obozy zimowe, na których narciarze korzystając — gdzieś — z dobrych warunków śniegowych, trenują i przygotowują się do Olimpiady.

Przygotowania olimpijskie w Polsce zmobilizowały wszystkich najwybitniejszych trenerów, działaczy i sportowców. W Tatrach i Karkonoszach trwają kondycyjne i treningowe obozy. Normalna zaprawa naszych skoczków na „małej Krokwi” rozpoczęła się niedawno. Biegacze przemierzają wyznaczone trasy treningowe, zjazdowcy rozwijają najwyższą szybkość na zjazdach im już trasa jak również slalomistów „śmigają” w gęstwinie bramek — a wszyscy ćwiczą i trenują z myślą uzyskania jak najlepszych wyników na „wielkim mecie” narodów.

Sportowcy krajów demokracji ludowej wykorzystując swe doświadczenia, dzielą się ni-

falszywych „mecenatów” sportu i ich kleszeni. Działaj w CSR — tak zresztą jak we wszystkich krajach demokracji ludowej — o sport dba rząd tego kraju, łożąc na wychowanie fizyczne duże sumy. Przygotowania przedolimpijskie narciarzy czechosłowackich zorganizowane zostały przez COS — odpowiednik naszego GKKF.

Tak więc po drugiej stronie Tatr, w Tatrzańskiej Łomnicy trenują zjazdowcy czechosłowaccy, skoczkowie szlifują swój styl w Łabskiej Budzie, a biegacze przemierzają długie trasy na Chacie Fuczlaka. Czechosłowacy nie trenują jednak sami. Zaprosili oni na obóz przedolimpijski narciarzy z NRD, z którymi dzielą się swymi doświadczeniami, ko-

rzystując również i ze sportowców swych niemieckich kolegów. Dzieje się to po raz pierwszy w historii sportu, że zawodnicy jednego kraju trenują i przygotowują się wspólnie do występów z zawodnikami innego kraju o najwyższą nagrodę jaką jest laur olimpijski.

W Łabskiej Budzie ćwiczy 25 Czechosłowaków i 10 narciarzy z Niemieckiej Republiki Demokratycznej. W Chacie Fuczlaka 32 narciarzy z CSR i 10 z NRD, a w Tatrzańskiej Łomnicy widać się obok zjazdowców CSR wielu zawodników NRD z napisem na piersiach.

Nie tylko jednak same ćwiczenia odbywają się wspólnie. Narady i studium norweskich tras, omawianie stylu jak i profilu skoczni w Holmenkollen, dobieranie i omawianie sposobu użycia smarów — wszystkimi tymi doświadczeniami dzielą się zawodnicy NRD ze swymi kolegami czechosłowackimi, tak aby jak najlepiej być przygotowanymi do nadchodzących Igrzysk.

Narciarze czechosłowaccy po zakończeniu obecnego okresu przygotowań olimpijskich zbiorą się za tydzień na nowym obozie treningowym, który odbędzie się w Szpindlerowym Młynie, a na którym zgromadzą się najlepsi zawodnicy. Trenerami będą: Spacek, Pacl i Lenemayer.

Obozy narciarzy czechosłowackich trwają już dość dawno i trzeba przyznać, że zawodnicy CSR są dobrze przygotowani do Zimowej Olimpiady. Co prawda, warunki śnieżne w CSR były dużo lepsze niżeli w Polsce.

Kolejką na narty

Nie dopisuje narciarzom tegoroczna zima. Śnieg leży tylko w górnych rejonach Tatr. Toteż narciarze a z nimi i wszyscy czasowicze — chętnie korzystają z kolejki linowej na Kasprowy, która codziennie zawozi ich na Halę Gąsienicową, gdzie warunki są dość dobre.

Zamiast „z ukosa”

Mówiąc o tenisie stołowym, jeszcze do niedawna spotykaliśmy się wśród społeczeństwa z pewnym lekceważeniem. Często pokpiwano sobie, mówiąc:

— Cóż to za sport, który ćwiczy „mięśnie oka i ucha” — a w najlepszym wypadku uważano ping-pong za przyjemną rozrywkę. Tymczasem w takich państwach, jak Węgry czy Czechosłowacja tenis stołowy zdobył sobie pełne prawo obywatelstwa. Jest on traktowany na równi z innymi dyscyplinami sportu, a spotkania rozgrywane są każdorazowo przy wypełnionej widowni.

W ostatnich latach powojennych również w Polsce zrobiono duży krok naprzód w kierunku spopularyzowania tenisa stołowego wśród szerokiego rzeszy młodzieży. Zorganizowano doskonale drużyny zagraniczne z wielokrotnym mistrzem świata Vana (CSR) i Sido (Węgry) na czele, oraz utworzono sekcje przy komitetach kultury fizycznej, jednym słowem ping-pong uznano w całej pełni za sport. Młodzież a nawet dorośli z zapałem uprawiają tę dyscyplinę sportu nie tylko w czasie urlopu w ośrodkach wczasowych, ale także w świetlicach, w których niemal zawsze znajduje się stół ping-pongowy.

Toteż z niemałą obawą i zdziwieniem obserwowaliśmy nieuzasadniony zastój w tej dziedzinie sportu na terenie województwa krakowskiego. Minął październik, listopad, grudzień, a tu nawet nie rozegrano turnieju otwarcia, ani nie rozpoczęto rozgrywek drużynowych. A tymczasem chętnych do rozgrywania spotkań zawodników było bardzo dużo. Świadczy o tym liczba zgłoszonych do mającego się odbyć w grudniu ub. roku turnieju indywidualnego. 108 zawodników oczekiwało rozpoczęcia rozgrywek, które ostatecznie nie odbyły się.

Kluby czekały na decyzję WKKF, a ta oczekiwała jakiegoś znaku życia od sekcji centralnej przy GKKF. W takim biernym oczekiwaniu przemigły trzy miesiące pełnego sezonu, w których z powodzeniem

można było wykorzystać wolne niedzielne terminy na zorganizowanie interesujących zawodów i na dalsze spopularyzowanie tej dziedziny sportu.

Z radością więc witamy inicjatywę sekcji tenisa stołowego przy Wojewódzkim Komitecie Kultury Fizycznej, która wreszcie otrzymawszy z sekcji centralnej polecenie zorganizowania mistrzostw wojewódzkich, rozpoczęła rozgrywki, sama opracowując we własnym zakresie interpretację przepisów, względnie opierając się częściowo na przepisach starzych.

— „Lepiej późno, niż nigdy” — powiedzieli sobie działacze sekcji wojewódzkiej i z zapałem przystąpiono do pracy.

Toteż należy spodziewać się, że pozostałe dwa miesiące (sezon ping-pongowy trwa do marca, gdyż później naczelną miejscę zajmują sporty na wolnym powietrzu) wykorzystane zostaną w całej pełni. Już wczoraj rozpoczęto pierwsze rozgrywki o mistrzostwo klasy wojewódzkiej. Mamy nadzieję, że zostaną one sprawnie przeprowadzone do końca, a wkrótce rozegrany zostanie turniej indywidualny, który był przewidziany na grudzień ubiegłego roku.

Sądymy, iż tegoroczny sezon mimo wszystko nie zostanie zmarnowany i Kraków odzyska swą dawną pozycję w sporcie ping-pongowym nie tylko pod względem czysto wyczynowym, ale również pod względem organizacyjnym.

(as)

Mistrzostwa pływackie w NRD

Pływacy NRD i Niemiec zachodnich uzgodnili pomiędzy sobą, iż mistrzostwa na rok 1952 przeprowadzą wspólnie. Czy dojdzie do wspólnego udziału w Olimpiadzie, nie jest jeszcze pewne, gdyż sprawa ta zależy od stanowiska zachodnio-niemieckiego komitetu olimpijskiego, który jak dotąd zwalcza inicjatywę komitetu olimpijskiego NRD utworzonego wspólnych władz i reprezentacji.

Pod nieobecność Angielki Jeanette Altwegg, która na skutek kontuzji nie weźmie udziału w tegorocznej Olimpiadzie, poważne szanse na zajęcie pierwszego miejsca w jeździe figurowej na łyżwach ma młoda zawodniczka austriacka, Emmy Putzinger. Była mistrzyni Europy Ewa Pavlik nie znajduje się obecnie w dobrej formie i nie będzie startowała na Olimpiadzie.

W Kitzbühel w Tyrolu trenują intensywnie narciarze austriaccy, szwedzcy, angielscy i amerykańscy.

Slalom kobiet i mężczyzn, rozegrany ostatnio w konkurencji międzynarodowej przyniósł pełny sukces Austriakom. W konkurencji kobiet zwyciężyła Truda Beiser przed Rosemarie Gebler-Proxauf i jej siostrą Anną Schuh-Proxauf. Pierwsza zawodniczka amerykańska Janette Burr uplaowała się dopiero na siódmym miejscu.

W slalomie mężczyzn zwyciężył Spiess, przed Schneidrem i Pravda. Pierwszy zawodnik szwedzki Nilsson zajął szóste miejsce.

W skład reprezentacji Szwajcarii na zimowe Igrzyska Olimpijskie wchodzi 70 narciarzy, łyżwiarzy i hokeistów.

USA wysłała do Oslo silną ekipę łyżwiarzy i łyżwiarzek do jazdy figurowej. W konkurencji mężczyzn St. Zjednoczone reprezentować będzie Richard Button, zwycięzca w V Zimowych Igrzyskach Olimpijskich w r. 1948 w St. Moritz, James Grogan i 18-letni łyżwiarz — Hayes Jenkins.

W konkurencjach kobiet startują: Sonia Klopfer, Tenley Albright i Virginia Baxter. W jeździe parami: rodzeństwo Kennedy oraz Janette Gerhausen i John Nightingale.

Pomimo oficjalnego samolnienia w dniu 31 grudnia ogłoszeń do turnieju hokejowego, organizatorzy przedłużyli dodatkowo termin zgłoszeń do dnia 10 stycznia, licząc się z tym, że Anglia i Austria, które dotychczas nie zgłosiły swych hokeistów do turnieju olimpijskiego, zdecydują się jednak na start. Jak wiadomo do tej pory 10 hokejowych ekip zgłosiło udział w turnieju olimpijskim. Większość państw startujących w VI Zimowych Igrzyskach Olimpijskich, weźmie udział tylko w konkurencjach narciarskich. Do takich państw które wystawią tylko reprezentacje w narciarstwie, należą: Argentyna, Australia, Belgia, Bulgaria, Dania, Grecja, Hiszpania, Islandia, Japonia, Liban, Nowa Zelandia, Portugalia, Rumunia i Węgry.

Do tej pory nie wiadomo jeszcze, według jakiego regulaminu rozegrany zostanie olimpijski turniej hokejowy. Gdyby do dnia 10 stycznia wpłynęły dodatkowe zgłoszenia, a liczba uczestników turnieju wynosiłaby powyżej 10 drużyn wówczas w myśl przepisów olimpijskich rozegrane zostaną eliminacje w trzech grupach. W tym wypadku rozstawioneby trzy najsilniejsze reprezentacje: Kanada, USA i Czechosłowacja.

mi, odbywając wspólne obozy treningowe — jak to ma miejsce już u nas w Polsce. W Zakopanem przeżywa ekipa skoczków-narciarzy węgierskich, która razem z naszymi kadrowcami korzysta z uwagi i porady naszych trenerów. Międzynarodowy obóz olimpijski rozpoczyna się dopiero 10 stycznia, lecz część narciarzy węgierskich już przybyła do Zakopanego, wykorzystując swe zimowe wczasy. W Zakopanem bawić będą również narciarze Rumunii i NRD.

A po drugiej stronie Tatr? U naszych przyjaciół w Czechosłowacji praca przedolimpijska jest już w całej pełni. Minęły już bezpowrotnie czasy, kiedy zaprawa olimpijska sportowców czechosłowackich zależna była od woli i humoru

Na szerokim świecie

Po ostatnich spotkaniach o mistrzostwo Czechosłowacji w piłce koszykowej mężczyzn prowadził CKD Sokolowo Praga, mając zdobytych 10 punktów. Na drugim miejscu znajdują się aż trzy drużyny a to: Zbrojówka Brno, ATK Praga, Złoty Praga mające po 8 punktów.

W ping-pongowych mistrzostwach Czechosłowacji zwyciężyła drużyna Sparta CKD Sokolowo Praga. Najlepszym zawodnikiem tej drużyny okazał się Andreáš, który odniósł szereg wspaniałych zwycięstw.

W rok rocznicę rozgrywanym turnieju hokejowym o puchar „Spenglera”, jaki odbywa się w szwajcarskiej miejscowości Davos, pomiędzy najlepszymi zespołami szwajcarskimi i zaproszonymi drużynami zagranicznymi — puchar Spenglera zdobyła drużyna HC Davos, bijąc w finale mistrza Niemiec zachodnich Preussen Krefeld 4:1.

Nowy rekord Czechosłowacji w konkurencji Juniorów ustanowił w pływaniu Jackerson, przepluwając dystans 200 m na wznak w czasie 2,57,8 min.

Raj dla narciarzy

Podczas gdy u nas warunki śnieżne jeszcze ciągle nie dopisują i tylko w górnych strefach Tatr można uprawiać narciarstwo, w Alpach szwajcarskich śniegi leżą od dłuższego czasu, stwarzając tamtejszym narciarzom możliwość trenowania i przygotowania się do Olimpiady zimowej.